

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 26ης Νοεμβρίου 1993 *

Στην υπόθεση T-460/93,

Étienne Tête, κάτοικος Caluire-et-Cuire (Γαλλία),

Jean-Pierre Raffin, κάτοικος Παρισιού,

Felix Massola, κάτοικος Villeurbanne (Γαλλία),

Louis-Max Duplessy, κάτοικος Villeurbanne,

Marie-Louise Guigen, κάτοικος Villeurbanne,

Henri Chevaleyre, κάτοικος Villeurbanne,

François Meillasson, κάτοικος Villeurbanne,

Jean Margerand, κάτοικος Villeurbanne,

Jean-Claude Pagand, κάτοικος Villeurbanne,

Henri Alloix, κάτοικος Villeurbanne,

Groupe des élus verts au conseil régional, με έδρα το Charbonnières-les-Bains (Γαλλία),

Collectif auto-stop, με έδρα τη Λυών (Γαλλία),

Association sauvegarde de l'Ouest lyonnais, με έδρα το Caluire-et-Cuire,

εκπροσωπούμενοι από τον Jean-Marc Bazy, δικηγόρο Λυών, και τον Raphaël Romi, καθηγητή δημοσίου δικαίου, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τη δικηγόρο Monique Wirion, 1, place du Théâtre,

προσφεύγοντες,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

κατά

Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, εκπροσωπούμενης από τον Xavier Herlin, διευθυντή στη Διεύθυνση Νομικών Υποθέσεων, επικουρούμενο από τον Roger O. Dalcq, δικηγόρο Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την έδρα της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad Adenauer,

καθής,

υποστηριζομένης από την

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τη Μαρία Κοντού, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, και από τον Θεόφιλο Μαργέλλο, δικηγόρο αποσπασμένο στην Επιτροπή, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Nicola Anpecchino, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

παρεμβαίνουσα,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων της 12ης Νοεμβρίου 1991 περί χορηγήσεως στον Οργανισμό Αστικής Περιφέρειας της Λυών δανείου για την κατασκευή της βόρειας περιφερειακής λεωφόρου της μεζονος περιοχής Λυών,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. Schintgen, Πρόεδρο, R. García-Valdecasas, H. Kirschner, B. Vesterdorf και K. Lenaerts, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Ιστορικό της προσφυγής

- 1 Στις 12 Νοεμβρίου 1991 το διοικητικό συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (στο εξής: ΕΤΕπ) ενέκρινε τη χορήγηση στον Οργανισμό Αστικής Περιφέρειας της Λυών δανείου για τη χρηματοδότηση της συμμετοχής του στο σχέδιο κατασκευής της βόρειας περιφερειακής λεωφόρου της μείζονος περιοχής Λυών. Στις 15 Σεπτεμβρίου 1992 υπογράφηκε σύμβαση χρηματοδότησης σχετικά με το σχέδιο αυτό μεταξύ της ΕΤΕπ και του Οργανισμού Αστικής Περιφέρειας της Λυών. Για την υπογραφή αυτή εκδόθηκε ανακοινωθέν Τύπου, που δημοσιεύθηκε από την ΕΤΕπ την ίδια ημερομηνία.

Αιτήματα των διαδίκων και διαδικασία

- 2 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 18 Νοεμβρίου 1992, οι προσφεύγοντες, τα ονόματα των οποίων αναφέρονται ανωτέρω, καθώς και ο Raymond Puget, κάτοικος Vaulx-en-Velin (Γαλλία), άσκησαν την παρούσα προσφυγή, με την οποία ζητούν την ακύρωση, αφενός, της αποφάσεως της ΕΤΕπ περί χορηγήσεως του δανείου και, αφετέρου, της ίδιας της συμβάσεως δανείου. Οι προσφεύγοντες προέβαλαν τέσσερις λόγους, οι οποίοι στηρίζονται σε παράβαση διαφόρων διατάξεων της Συνθήκης ΕΟΚ και του πρωτοκόλλου περί του καταστατικού της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (στο εξής: καταστατικό).
- 3 Με έγγραφο της 11ης Φεβρουαρίου 1993, απευθυνόμενο στον Γραμματέα του Δικαστηρίου, ο δικηγόρος των προσφευγόντων δήλωσε ότι «από τα ονόματα των προσφευγόντων πρέπει να απαλειφθεί το όνομα του Puget», πράγμα το οποίο ισοδυναμεί «με παραίτησή του από τη δίκη». Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος του Πρωτοδικείου συνήγαγε τις συνέπειες της δηλώσεως αυτής με διάταξη που εκδίδεται την ίδια ημερομηνία με την παρούσα διάταξη.
- 4 Με δικόγραφο της 8ης Μαρτίου 1993, η ΕΤΕπ προέβαλε ένσταση απαραδέκτου, ισχυριζόμενη ότι δεν πληρούνται εν προκειμένω οι προϋποθέσεις παραδεκτού που προβλέπονται από το άρθρο 180 της Συνθήκης ΕΟΚ και ότι το

άρθρο 173 της Συνθήκης ΕΟΚ δεν έχει εφαρμογή στις πράξεις της ΕΤΕπ. Επι-
κουρικά, η ΕΤΕπ ισχυρίζεται ότι οι προσφεύγοντες δεν έχουν άμεσο και ατο-
μικό έννομο συμφέρον και ότι η προσφυγή τους ασκήθηκε εκπρόθεσμα.

- 5 Με τις παρατηρήσεις τους επί της ενστάσεως απαραδέκτου, τις οποίες κατέ-
θεσαν στις 14 Απριλίου 1993, οι προσφεύγοντες υποστήριξαν ότι η προσφυγή
είναι παραδεκτή.
- 6 Με αίτηση που υπέβαλε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 19 Μαρτίου
1993 η Επιτροπή ζήτησε να παρέμβει υπέρ της ΕΤΕπ.
- 7 Με διάταξη της 14ης Μαΐου 1993, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου επέτρεψε την
παρέμβαση της Επιτροπής υπέρ της ΕΤΕπ.
- 8 Στις 14 Ιουνίου 1993 η Επιτροπή κατέθεσε το υπόμνημα παρεμβάσεώς της, με
το οποίο ισχυρίστηκε ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη.
- 9 Κατ' εφαρμογή του άρθρου 4 της αποφάσεως 93/350/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ
του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 1993, για την τροποποίηση της αποφάσεως
88/591/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών
Κοινοτήτων (ΕΕ L 144, σ. 21), το Δικαστήριο, με διάταξη της 27ης Σεπτεμβρίου
1993, παρέπεμψε την παρούσα υπόθεση στο Πρωτοδικείο.
- 10 Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:
 - να ακυρώσει την απόφαση της ΕΤΕπ περί χορηγήσεως του δανείου και την
ίδια τη σύμβαση δανείου·
 - να καταδικάσει την ΕΤΕπ στα δικαστικά έξοδα και να επιδικάσει 5 000 ECU
στους προσφεύγοντες για έξοδα διαδικασίας.

Η ΕΤΕπ, καθής, ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να κηρύξει την προσφυγή απαράδεκτη·

— ν' απορρίψει τα αιτήματα των προσφευγόντων και να τους καταδικάσει εις ολόκληρον στα δικαστικά έξοδα.

Η Επιτροπή, παρεμβαίνουσα, ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να κηρύξει την προσφυγή απαράδεκτη·

— να καταδικάσει τους προσφεύγοντες εις ολόκληρον στα δικαστικά έξοδα.

- 11 Το Πρωτοδικείο πρέπει να αποφανθεί επί της ενστάσεως απαραδέκτου υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από το άρθρο 114, παράγραφοι 3 και 4, του Κανονισμού Διαδικασίας. Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο θεωρεί, αφενός, ότι έχει επαρκώς διαφωτιστεί από την εξέταση των εγγράφων της δικογραφίας και ότι δεν συντρέχει λόγος να προχωρήσει σε προφορική διαδικασία και, αφετέρου, ότι πρέπει να εξετασθούν καταρχάς οι ενστάσεις απαραδέκτου κατά τις οποίες, πρώτον, από το άρθρο 180 της Συνθήκης ΕΚ συνάγεται ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη και, δεύτερον, η προσβαλλομένη απόφαση δεν αφορά άμεσα τους προσφεύγοντες.

Επί των ενστάσεων απαραδέκτου κατά τις οποίες, πρώτον, από το άρθρο 180 της Συνθήκης ΕΚ συνάγεται ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη και, δεύτερον, η προσβαλλομένη απόφαση δεν αφορά άμεσα τους προσφεύγοντες

Επιχειρήματα των προσφευγόντων

- 12 Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι σκοπός του άρθρου 180 της Συνθήκης ΕΚ δεν είναι να απαγορεύει στους τρίτους, οι οποίοι θεωρούν ότι θίγονται από απόφαση της ΕΤΕπ, να ασκούν προσφυγή ακυρώσεως. Όσον αφορά την παρόμοια, κατά τους προσφεύγοντες, περίπτωση των πράξεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που προορίζονται να παράγουν έννομα αποτελέσματα έναντι τρίτων, το Δικαστήριο έχει δεχθεί το παραδεκτό προσφυγής ακυρώσεως με την απόφασή του της 23ης Απριλίου 1986, 294/83, Les Verts κατά Κοινοβουλίου (Συλλογή 1986, σ. 1339, σκέψη 25). Η συλλογιστική του Δικαστηρίου στην απόφαση αυτή πρέπει να ισχύσει και στην υπό κρίση υπόθεση. Κατά συνέπεια, το άρθρο 180, στοιχείο γ', της Συνθήκης ΕΚ πρέπει να θεωρείται μόνον ως

περιορισμός των διαδικαστικών εξουσιών των κρατών μελών και της Επιτροπής. Επομένως, δεν μπορεί να απαγορεύεται ούτε στο Συμβούλιο ούτε σε τρίτους η άσκηση προσφυγής ακυρώσεως κατά αποφάσεων της ΕΤΕπ. Η αντίθετη ερμηνεία θα είχε ως αποτέλεσμα τη δυνατότητα της ΕΤΕπ να παραβαίνει ατιμωρητί τη Συνθήκη.

- 13 Η ερμηνεία αυτή επιβεβαιώνεται, κατά τους προσφεύγοντες, από το άρθρο 29 του καταστατικού, κατά το οποίο «οι διαφορές μεταξύ της Τραπεζής αφενός και των δανειστών της, οφειλετών της ή των τρίτων αφετέρου επιλύονται από τα αρμόδια εθνικά δικαστήρια, με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων του Δικαστηρίου». Αν δεν υπήρχε δυνατότητα παρεμβάσεως των τρίτων ενώπιον του Δικαστηρίου, το άρθρο αυτό δεν θα είχε νόημα, όσον αφορά τις διαφορές μεταξύ της ΕΤΕπ και των τρίτων.
- 14 Επιπλέον, από την απόφαση του Δικαστηρίου της 2ας Δεκεμβρίου 1992, C-370/89, SGEEM και Etroy κατά ΕΤΕπ (Συλλογή 1992, σ. I-6211, με την οποία το Δικαστήριο, κρίνοντας επί αγωγής αποζημιώσεως κατά της ΕΤΕπ, διόρθωσε την παράλειψη της μνείας της ΕΤΕπ στο κείμενο του άρθρου 215 της Συνθήκης ΕΟΚ, προκύπτει ανάγκη ευρείας ερμηνείας της Συνθήκης. Οι προσφεύγοντες προσθέτουν ότι το άρθρο 173 της Συνθήκης ΕΟΚ, το οποίο έχει εφαρμογή — κατ' αυτούς — στην προσφυγή τους, τροποποιήθηκε με τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Το νέο άρθρο 173 της Συνθήκης ΕΚ δέχεται τη δυνατότητα των φυσικών και νομικών προσώπων να ασκούν προσφυγή ακυρώσεως κατά των αποφάσεων της Κεντρικής Ευρωπαϊκής Τράπεζας. Η ΕΤΕπ εξακολουθεί να μην μνημονεύεται στο άρθρο 173 της Συνθήκης ΕΚ, όπως και στο άρθρο 215, αν και οι αποφάσεις της μπορούν επίσης να παράγουν αποτελέσματα έναντι τρίτων.
- 15 Οι προσφεύγοντες διατείνονται ότι έχουν έννομο συμφέρον προς άσκηση προσφυγής. Το δάνειο που χορηγήθηκε στον Οργανισμό Αστικής Περιφέρειας της Λυών διευκολύνει την κατασκευή της βόρειας περιφερειακής λεωφόρου. Το δάνειο αυτό γεννά υποχρέωση τρίτων, των φορολογουμένων, προς απόδοσή του. Η ελευθερία του Οργανισμού Αστικής Περιφέρειας της Λυών — που είναι ήδη καταχρεωμένος — περιορίζεται στο μέλλον όσον αφορά τη δυνατότητα χρησιμοποίησής των κονδυλίων του προϋπολογισμού του, πράγμα το οποίο δημιουργεί κίνδυνο για τη δημοκρατία. Το δάνειο αυτό, που είναι παράνομο κατά τους προσφεύγοντες, διότι χορηγήθηκε από την ΕΤΕπ καθ' υπέρβαση των αρμοδιοτήτων της, περιορίζει τη δυνατότητά της να χορηγεί δάνεια σύμφωνα προς την πραγματική αποστολή της. Προς απόδειξη του παρανόμου του δανείου, οι προσφεύγοντες μνημονεύουν τις προτάσεις τις οποίες διατύπωσε η Επιτροπή το 1993 σχετικά με τη δημιουργία ενός Ευρωπαϊκού Ταμείου Επενδύσεων.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 16 Πρέπει να υπογραμμιστεί καταρχάς ότι, κατά το άρθρο 180, στοιχείο γ', της Συνθήκης της ΕΚ (το οποίο είναι το ίδιο με το παλαιό άρθρο 180, στοιχείο γ', της Συνθήκης ΕΟΚ), μόνο τα κράτη μέλη ή η Επιτροπή μπορούν να ασκούν προσφυγή ακυρώσεως κατά των πράξεων του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΤΕπ. Κατά συνέπεια, η διάταξη αυτή αποκλείει τη δυνατότητα ασκήσεως προσφυγής εκ μέρους ιδιωτών, όπως είναι η περίπτωση της παρούσας προσφυγής.
- 17 Ωστόσο, πρέπει να εξεταστεί αν η διάταξη αυτή της Συνθήκης πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια την οποία προτείνουν οι προσφεύγοντες, οι οποίοι στηρίζονται, συναφώς, στην προαναφερθείσα απόφαση *Les Verts* κατά Κοινοβουλίου. Πρέπει να σημειωθεί ότι ο λόγος για τη λύση που προτιμήθηκε με την απόφαση αυτή ήταν το γεγονός ότι η Συνθήκη ΕΟΚ, στην αρχική της διατύπωση, παρείχε στο Κοινοβούλιο μόνο συμβουλευτικές εξουσίες και εξουσία πολιτικού ελέγχου και όχι εξουσία εκδόσεως πράξεων προοριζόμενων να παράγουν έννομα αποτελέσματα έναντι τρίτων. Όταν, αργότερα, το Κοινοβούλιο απέκτησε αυξημένες εξουσίες, που του παρέχουν τη δυνατότητα να εκδίδει τέτοιες πράξεις, κατέστη απαραίτητο να μπορεί το Δικαστήριο να ασκεί επ' αυτών τον δικαστικό του έλεγχο (βλ. την προαναφερθείσα απόφαση *Les Verts* κατά Κοινοβουλίου, σκέψεις 22 έως 25).
- 18 Στην υπό κρίση υπόθεση, οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν ότι οι αρμοδιότητες της ΕΤΕπ εξελίχθηκαν ανάλογα μέχρι την ημερομηνία εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως. Πράγματι, η ΕΤΕπ διατηρεί την αρχική της αποστολή, η οποία είναι η χορήγηση δανείων και η παροχή εγγυήσεων (βλ. τα άρθρα 129 και 130 της Συνθήκης ΕΟΚ, 198 Δ και 198 Ε της Συνθήκης ΕΚ). Επομένως, η ΕΤΕπ δεν εκδίδει αποφάσεις έχουσες έννομα αποτελέσματα έναντι τρίτων, στους οποίους ούτε χορηγεί δάνεια ούτε παρέχει εγγυήσεις. Η διατυπωθείσα το 1993 πρόταση της Επιτροπής σχετικά με τη δημιουργία Ευρωπαϊκού Ταμείου Επενδύσεων, την οποία επικαλούνται οι προσφεύγοντες, επιβεβαιώνει αυτή την ερμηνεία των τωρινών αρμοδιοτήτων της ΕΤΕπ.
- 19 Στο πλαίσιο της αλληλουχίας αυτής πρέπει να προστεθεί ότι η μέλλουσα να ιδρυθεί Κεντρική Ευρωπαϊκή Τράπεζα θα διαφέρει σημαντικά από την ΕΤΕπ. Το άρθρο 108 Α της Συνθήκης ΕΚ προβλέπει ότι η Τράπεζα αυτή θα εκδίδει κανονισμούς και αποφάσεις (που θα δεσμεύουν τους αποδέκτες τους), πράγμα το οποίο συνεπάγεται την ανάγκη αποδοχής της δυνατότητας ασκήσεως προσφυγής ακυρώσεως εκ μέρους φυσικών ή νομικών προσώπων. Επομένως, λαμβανομένων υπόψη των διαφορετικών αρμοδιοτήτων των δύο Τραπεζών, η υποστηριζόμενη από τους προσφεύγοντες αναλογία δεν είναι δικαιολογημένη.

- 20 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι η προτεινόμενη από τους προσφεύγοντες διασταλτική ερμηνεία των άρθρων 180 και 173 της Συνθήκης ΕΚ υπερβαίνει τα όρια τα οποία θέτει στον κοινοτικό δικαστή το γράμμα του άρθρου 180, στοιχείο γ', της Συνθήκης ΕΚ.
- 21 Εντούτοις, πρέπει να εξεταστεί αν το άρθρο 29 του καταστατικού αναιρεί την ορθότητα της ανάλυσεως αυτής. Η προαναφερθείσα απόφαση SGEEM και Etroy κατά ΕΤΕπ, την οποία επικαλέστηκαν οι προσφεύγοντες, αποδεικνύει, ωστόσο, ότι γίνεται δεκτή η αρμοδιότητα του κοινοτικού δικαστή για την επίλυση διαφορών μεταξύ της ΕΤΕπ και τρίτων, όσον αφορά την εξωσυμβατική ευθύνη της Κοινότητας. Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να λεχθεί ότι το εν λόγω άρθρο 29 δεν θα είχε νόημα, αν γινόταν δεκτό ότι οι τρίτοι δεν νομιμοποιούνται να ασκούν προσφυγή ακυρώσεως. Πρέπει να προστεθεί ότι η αρμοδιότητα του κοινοτικού δικαστή προς επίλυση διαφορών βάσει του άρθρου 178 της Συνθήκης ΕΚ εξασφαλίζει την αποτελεσματική δικαστική προστασία των τρίτων έναντι των πράξεων της ΕΤΕπ.
- 22 Έστω και αν υποτεθεί ότι το άρθρο 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ (όμοιο προς το άρθρο 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ) έχει εφαρμογή στην παρούσα προσφυγή, θα έπρεπε να εξεταστεί αν η προσβαλλόμενη απόφαση αφορά άμεσα τους προσφεύγοντες. Στο πλαίσιο της αλληλουχίας αυτής, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η νομική κατάσταση των προσφευγόντων δεν έχει ακόμη επηρεαστεί από την απόφαση περί χορηγήσεως δανείου στον Οργανισμό Αστικής Περιφέρειας της Λυών. Τα συμφέροντα των φορολογουμένων και των οργάνων της τοπικής αυτοδιοικήσεως που θα εκλεγούν στο μέλλον και που θα έχουν το καθήκον καταρτίσεως των προϋπολογισμών του Οργανισμού Αστικής Περιφέρειας, τα οποία επικαλέστηκαν οι προσφεύγοντες, δεν επαρκούν για ν' αποδείξουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση επηρεάζει τη νομική κατάστασή τους. Μόνο οι αποφάσεις που λαμβάνονται από τις διάφορες γαλλικές αρχές με σκοπό την κατασκευή της εν λόγω περιφερειακής λεωφόρου, για παράδειγμα οι αποφάσεις περί απαλλοτριώσεως, μπορούν να επηρεάσουν τη νομική κατάσταση των προσφευγόντων.
- 23 Το Δικαστήριο έχει δεχθεί, σχετικά με τη διαδικασία εγκρίσεως του προϋπολογισμού από το Κοινοβούλιο, ότι η διαδικασία αυτή δεν οδηγεί τελικά παρά σε έγκριση αναλήψεως δαπανών και ότι, κατά συνέπεια, δεν είναι δυνατόν οι πράξεις που αποτελούν μέρος της σχετικής διαδικασίας να αφορούν άμεσα τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα (βλ. τη διάταξη της 26ης Σεπτεμβρίου 1984, 295/83, Les Verts κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1984, σ. 3331, σκέψη 7). Επομένως, δεν είναι δυνατόν να αφορούν φυσικά ή νομικά πρόσωπα ούτε οι αποφάσεις της ΕΤΕπ περί χορηγήσεως δανείου.

- 24 Συνεπώς, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη χωρίς να είναι απαραίτητο να εξεταστούν οι υπόλοιπες ενστάσεις απαραδέκτου της ΕΤΕπ και της Επιτροπής.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 25 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του αντιδίκου. Δεδομένου ότι οι προσφεύγοντες ηττήθηκαν και η ΕΤΕπ ζήτησε την καταδίκη τους στα έξοδα, πρέπει να καταδικαστούν εις ολόκληρον στα έξοδα της ΕΤΕπ.
- 26 Η παρεμβαίνουσα ζήτησε την καταδίκη των προσφευγόντων «σε όλα τα δικαστικά έξοδα». Εντούτοις, κατά το άρθρο 87, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, η Επιτροπή πρέπει να φέρει τα δικαστικά της έξοδα, ως κοινοτικό όργανο.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πρώτο τμήμα)

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

2) Καταδικάζει τους προσφεύγοντες εις ολόκληρον στα δικαστικά έξοδα, εξαιρεί των εξόδων της παρεμβαίνουσας, η οποία φέρει τα δικά της έξοδα.

Λουξεμβούργο, 26 Νοεμβρίου 1993.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

R. Schintgen